

DZIEDZICZNIE (18) *av*

dziedzicznie (18), [**dziedziczno**]

Oba e jasne.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

Jako dziedzic, jako dziedzictwo, prawem dziedzicznym, z prawem przekazywania następcom; hereditarie, hereditario iure Cn (18) : BielKron 205v, 333; Zadny pan v nich [Turlcow] nie ma nic własnego dziedzicznie coby miał pothomkom zoftawić na imieniu ziemskim BielSpr 51.

Zwroty: »dziedzicznie[(-o)] (od)dać, [puścić]« = dare in hereditatem PolAnt [szyk 1:2] (3): LubPs dd5; Abowiem ia Lewitom oddałem dziedzicznie dzieięćiny od synow Izraelfkich BibRadz Num 18/24, Num 18/21; [y namowiwłzy poddane/ by łobie Vitena zá páná obrali łam panowanie po Poiaćie dziedziczno Witonowi puścił. RotRozm Lv].

»dziedzicznie osieść« (2): dobrá łwé [...] ze włzytkiemi potomki łwémi będzie dzierzzał/ miał/ y dziedzicznie osiędzie [haereditarie possidebit JanStat 442] SarnStat 685 [idem] 1249.

»otrzymać dziedzicznie« (1): Iłz ziemia ta do ktorey idziećie ábyście ią otrzymáli dziedzicznie [possidere hereditatem eius Vulg]/ iełt ziemiá pomázána łprofnostíá połtronnych narodow BudBib 3.Esdr 8/81 [84].

»posieść dziedzicznie« (1): y połiędziećie dziedzicznie ziemię ich [et possedebitis terram earum] BibRadz Ios 23/5.

»dziedzicznie trzymać« (1): Wybránym łwym dał krolełtwá ku ich ołyádłostí/ Pracą narodow połtronnych dzyedzicznie trzymáli LubPs Yv.

»dziedzicznie zostawić« (1): Zeby też twoy potomek mógł to mieć od ćiebie/ Co tobie Dział y Prádziad dziedzicznie zoftawił Prot D4.

W przem (6) : Kto iey [mądrości] doftawa/ doftawa dziedzicznie łławy [haereditabit gloriam] BudBib Eccli 4/14, Eccli 24/33.

Zwroty: »dziedzicznie (o)trzymać« (2): BielKom B8v; Sprołnicy dziedzicznie [haereditate] otrzymáią łza lenłtwo BibRadz Prov 14/18.

»posieść dziedzicznie« = hereditare PolAnt (2): połiędziećie [błogosławieni] dziedzicznie Krolełtwo wam zgotowáne [possidete paratum vobis regnum] od záłozenia łwiátá. BibRadz Matth 25/34, Ps 81/8.

Cf DZIEDZINNIE, DZIEDŹNIE